

Pék Pál

Mint a sáska

„ide s tova hanyattatom, mint a sáska“
soltárok Könyve, 109.

a tükör halott
kilépett onnan akit
végig tükrözött

ki mint a sáska
hanyattatott a szó és
fojtott tett között

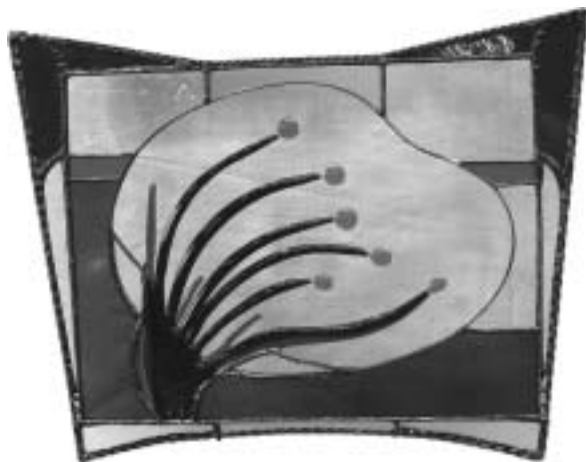
s kerítve házát
termékeny éjbe dőlt és
pihenni rég

kiáltott másért
mint ki lombot gyökérrel
mégis összevét

s a tárgyat tárggyal
a teremtőnek csöndbe-
forradt tetteit

ahogy a végső
gyolcsot tépve támaszt
magának valakit

2005. március 21.

Tuulikki Lainamo: Anyám

Megmarad

Aki csontig levetkezett / lehetne
tán az a Bárány – / Magát
nézve ahogy nézi / Ábel-arcom
szörnyű mását

És kuporog és üttön jár / hisz
rombadőlt az oltár / hajnalt
mímel éjszakánk / és árvizet
a posvány

Szabadságunk falják föl / de
helyet cserélünk / s napra nap
újra kezdjük / hiszen bennünk
bárány voltunk megmarad

2005. március 3-5.

Halicanumi töredékek

Fordul a táj Teljes égbolt
forog bozsog és titka sincs
Miért hogy az utak hurkán
vergődnek rokon árnyai?
*

Maradni nem tudsz futni restellsz
és feszíti csak a szád
az olcsó hit és öklendeztet
az eddig volt a nincs tovább
*

Rögeszméd hogy haláلودig
itt ajtó ablak tárva
S ami künn ma édenednek
foszló áruhája?
*

Vagy Halicanum fölött mégis
fordulnak a csillagok
és sakállá ha lenned kéne
emberhangon vonítod?

Egyetlen tánc döng a réten
egyetlen arcban ezer másod
születésed perce ez és
ezeréves országlásod

Lendva, 2005. április 12-16.